

Iszap op. 2

— (Sziveri Jánosnak) —

*alkony alvad
fényes fekete köveket látsz álmod alján
tajték sodor*

halak pirosanak a Napkorong alatt

*egy holló profiltól: árny
megijeszt*

*ahogy hajad lobog a szélben
úgy lebegnek s remegnek az idegek
valami új folyadékban
mélyen*

Képernyő

*Hol az erő elhatárolni magam
Reménykedni türelem akarat
Tövestül kitépni a szavakat
Zárkózni toronyba megrepedt harang*

*Hol a lüktetés mi továbbít
Kimondhatatlanból mondhatóba
Hasadék megrepedt időzóna
Viszonylagosságával elámít*

*Ropog szíved iszony fogai alatt
Az ablakpárkányon egy kék rongydarab
A hit foszladozik mániák között*

*Nekem ne mondd hogy az egész eltörött
Hogy semmi nem javul minden így marad
Nézd kedvesem ez itt a vers.szép.szabad*